GÜNAYDIN

ustura 67

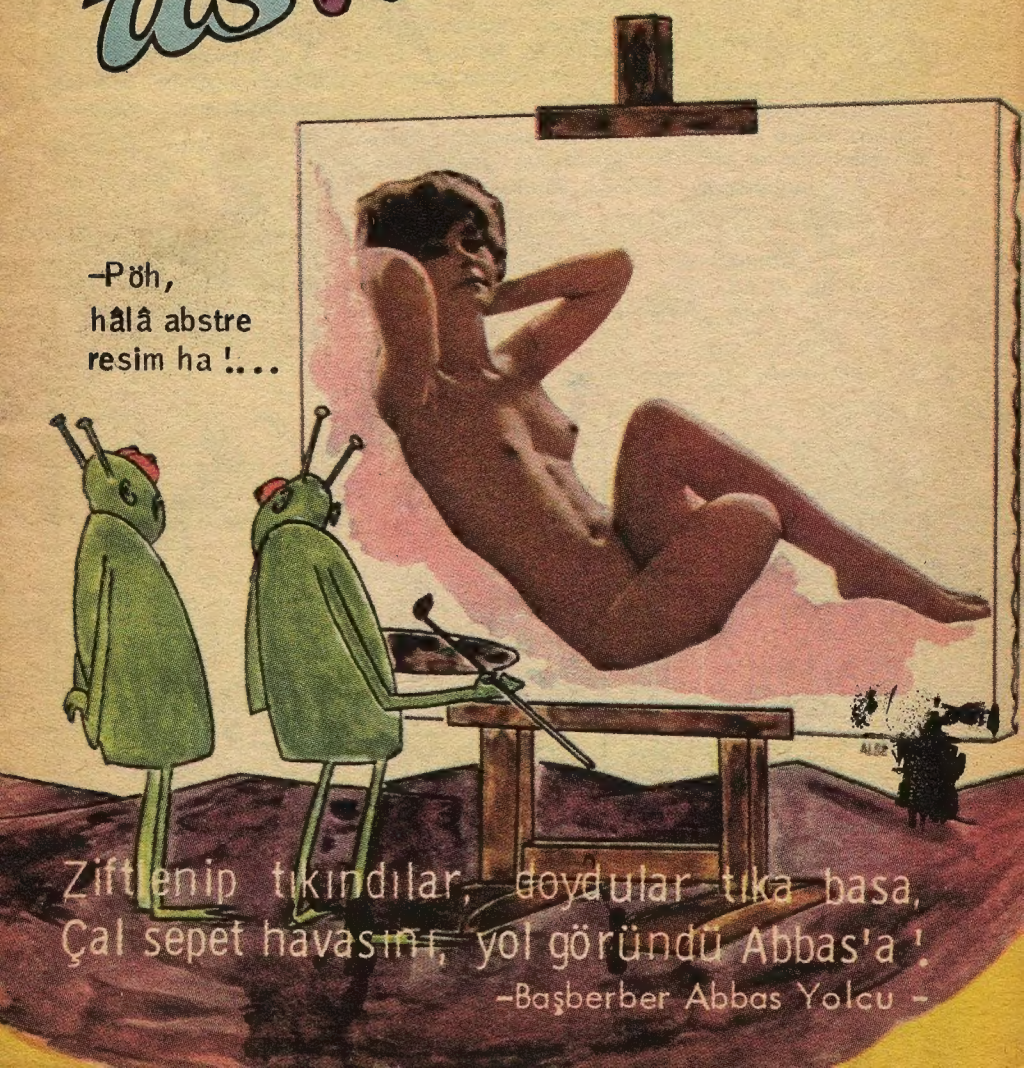

Ziftlenip tıkındılar, doydular tıka basa,
Çal sepet havasını, yol göründü Abbas'a !

–Başberber Abbas Yolcu –

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Konya'dan B. Mevlit C. Soruyor:

"Paşam, bir şeyi çok merak ettim. Öyle sanıyorum ki, siz binlerce fıkra bilirsiniz Bunların içinde en sevdiğiniz fıkra hangisidir?"

MARKOPAŞA:

Binlerce fıkra bildiğim doğrudur. Ama bunların içinden en çok sevdiğimi seçmek zordur. Yalnız, sırası gelmişken başımdan geçmiş bir olayı size anlatayım.

Macarlar, çok espirili insanlardır. İngilizlerin "Sence humor" dedikleri nitelikleri vardır. Bir gün Budapeşte'de bir Macar ileri geleni, ziyafetinde hiç durmadan bayat fıkralar anlatıyordu. Çok sıkıldım. Dayanamayıp adamı bozmak için şöyle dedim:

-Dünyada çok bilinen iki-üç bin fıkra vardır. Bunlar, her dört beş yılda bir, dünyayı dolanır ve ilk duyanlar bunları yeni fıkra sanır... dedim.

Bozulacağını sandığım adam, çok soğukkanlı gülümsiyerek,

-Çok doğru, evet öyledir, dedi, işte bir yerde ne zaman bir fıkra duyarsanız, anlayın ki, ordan daha önce bir Macar geçmiştir.

Çok bozulmuştum. İşte başımdan geçmiş en sevdiğim anektod budur.

*

Bolu'dan bay Mustafa Cır yazıyor:

"Ustura'nın hiç bir sayısını kaçırmıyorum. Ama şimdiye kadar hiç körebe oyununa yer vermediniz. Size yakışır mı?"

MARKOPAŞA:

"Sevgili okurum, insaf ediniz, Seçim Özel sayısı çıkardık ya, daha ne yapalım? Ustura'da körebe ve kördüğüşü konusuna çok yer verdiğimiz kanısındayız.

Bütün Türk Karikatürcülerine Duyuru!

Uluslararası Karikatür Yarışması

1 - *Kanada'da yedi yıldan beri uluslararası karikatür yarışması düzenlenmektedir. Bu yıl yapılacak yedinci yarışmaya, "The Montreal Star" gazetesi ve yarışmanın düzenleyicileri bütün Türk karikatürcülerini de çağırmaktadır.*

2 - *Yarışmada derece alacaklara 14 bin dolar ödül dağıtılmaktadır.*

3 - *Yarışma şu üç dalda yapılacaktır : Siyasî olmayan karikatür, siyasî karikatür, çubuk karikatür.*

4 - *Her dalın birincilerine 1000, ikincilerine beşer yüz, üçüncülerine ikişer yüz, altıncıdan onikinciye kadar da yüzer dolar, ayrıca her dalın en iyisine 5000 dolar verilecektir.*

5 -*Dikkat : Yarışmaya girebilmek için, gönderilecek karikatürün 28 şubat 1969 tarihi ile 1 mart 1970 tarihi arasında bir günlük gazetede ya da dergide yayınlanmış olması şarttır.*

6 - *Yarışma karikatürleri 45x45 santim boyutunda olmalıdır.*

7 - *En son 1 nisan 1970'de karikatürler aşağıdaki adrese gönderilmiş olmalıdır.*

SALON İNTERNATİONAL DE LA CARİCATURE
PAVİLİON OF HUMOUR
MAN AND HİS WORLD
MONTREAL - CANADA

Bu yarışmaya 1969 yılında 55 ulustan 200 karikatürcü katılmıştır. Yalnız Birleşik Amerika'dan 87, Yugoslavya'dan 57, Bulgaristan'dan 13 karikatürcü katılmıştır. Türkiye'den katılan 7 karikatürcümüz yarışmada başarılar kazanmıştır.

Bütün karikatürcülerimizin yukardaki şartlara uygun karikatürlerini yarışmaya göndermelerini ve başarı kazanmalarını dileriz.

71'inci sayımızda Montreal Karikatür Yarışmasında 1968 ve 1969 yılında derece almış karikatürleri yayınlayacağız.

SELÂMİ İZZET SEDES'ten

İNSAN-ALIŞMAYA-GÖRSÜN

Ben beş yaşımday - ken, Mınakyan Tiyatro - sunda sahneye çıkma - ya başlamış olan ün - lü Kınar Hanım'ı, 1914 de Darülbedayi'e girdiği zaman tanıdım. O za - man on sekiz yaşımday - dım. En büyük eğlencem de kulis söyleşileri, ku - listen oyun seyretmekti. Muhsin'in, provalarında yabancı bulunmasını ya - sak etmesine kadar, pro - valarda da bulunurdum, hoş, yasak ettikten sonra yine bulundum. Localar - dan birine saklanır, pro - vaları ordan izlerdim.

Bugün bu eski anı - lardan söz edeceğim.

Ferah Tiyatrosu'nun galerisinde bir köşe - ye büzülmüş provayı seyrediyorum. Kınar Hanım'dan başka rolünü bilen hemen hemen yok. Prova da daha çok bil - meyenler için yapıldı - ğından, Kınar Hanım i - şin alayında.

Hangi oyun olduğu pek aklımda değil. Kınar Hanım'ın rolünde "Ha - yatımın dört tarafından" diye başlayan bir cümle var. Kınar Hanım, sıra bu cümleyi söylemeye gelince tuhaflık olsun diye, Ermenice, "Haya - tımın çorş tarafından.." diyordu.

-Bir kadın eli öpebilmek için yapmayacağım şey yoktur...

Muhsin bir aralık dikkatini çekti:

-Yapma: Dilin alışır, temsilde de böyle konu - şursun...

Kınar Hanım omuz silkip güldü ve yine provalarda "Hayatımın çorş tarafından..." de - meye devam etti.

Temsil gecesi ti - yatro hıncahınç doluy - du. Kınar Hanım bir ha - rika... Ama sıra o cümleye gelince,

-Hayatımın çorş ta - rafından... dedi.

Ertesi gün Tanin Ga - zetesinde ağır bir eleş - tirmeye uğradı, sahne - den çekildi.

Evet, insan alışma - ya görsün...

Darülbedayi, Şehir Tiyatrosu oldu. Muhsin kadın, erkek birçok sa - natçılar yetiştirdi. Bun - ların arasında Sami - ye de vardır. Samiye, sahnemizin gerçek de - ğerlerinden biridir, çok büyük başarılar elde et - miştir.

Tabii ben yine ga - lerideyim. Bir prova - da Samiye,

-Ay, yıldızlar. der - ken yere bakıyordu.

Muhsin de haykırı - yor:

-Samiye, ay'la yıldız - lar nerededir?

Samiye direniyor.

-Biliyorum, göktedir. Temsilde göğe bakarım. Ama şimdi rolümü da - ha iyice ezberlemediğim - den hatırlamak için ye - re bakıyorum.

Elbet anladınız: Tem - sil gecesi Samiye "Ay, yıldızlar..." derken yi - ne yere baktı...

Yerli Fıkralar

İŞ BÖLÜMÜ

Falcı çingene kadın karakola gidip komisere kocasının bir haftadır kayıp olduğunu, aranıp bulunmasını söyledi.

Komiser gülerek,

-Yahu, dedi; sen fala bakıp kayıpdan haber veriyorsun. Ne diye kocan kaybolunca marifetini göstermiyorsun?

Çingene falcı,

-O iş başka, benim işim başka, dedi, ama istersen, koy şuracığa bi teklik, seni meraktan kurtarmak için bakayım kocamın nerde olduğuna.

BENİMKİ DE ÖYLE

Sarayda haremağası ilk olarak bir cep saati almıştı. Ama saate bakıp kaç olduğunu anlamadığı için, başkalarına gösteriş yapmak için ikide bir saatini çıkarıp bakıyor, sonra da soruyordu:

-Saatin kaç?

-Beşi beş geçiyor..

Haremağası,

-Benikisi de oolee.. deyip saati cebine koyuyordu.

Saat kaç?

-Üçü on geçiyor.

-Benikisi de oolee..

Çevresindekiler, onun durmadan saat sormasından artık bıkıp usanmışlardı. Bir gün yine saatini cebinden çıkarıp yanındakine sordu:

-Saat kaç?

Adam,

-Doksandokuza yetmişiki var.. deyince haremağası,

-Benikisi de ooole.. deyip saatini cebine soktu

Dertli'den TAŞLAMA

Ben senin aslından aldım haberi
Âşıklık bilmezsin densizlenirsin
Nâfile söyleyip usta eş'arı
Geçip üst yanlara şehbazlanırsın

Bir yerde kurarlar bezm-i dîvanı
Arasan görünmez mahbub- zamanı
Kimden ezber ettin sen bu yalanı
Güzeli sevdikçe elfazlanırsın

Yutabilir misin sen bu lokmayı
Öğretirler sana ders okutmayı
İncecik eğirip sık dokutmayı
Gider kahvelerde kurnazlanırsın

Dertliya gevherden çekme hesabı
Aşıkın yanında var mı cevâbı
Okuyabilmezsin İncil kitabı
Hemen Aynaroz'da papazlanırsın.

HOŞUNA GİDİYOR

Yaşlı kadın karakola girdi, komisere,

-Zorla tasallut ettiler bana! dedi.

Komiser, yaşlı kadına yer gösterip oturttuktan sonra,

-Anlatın bakalım ne zaman oldu? dedi.

-Otuz beş yıl, dört ay, üç gün önce...

-İyi ama, bu kadar eskiden olmuş bir olayı şimdi bize neye anlatıyorsunuz?

Yaşlı kadın,

-Hiiiç, anlatmak hoşuma gidiyor da ondan.. dedi.

Ucuz Halk Şarkıları

Hicran, yine hicran mı bu nutkun sonu söyle,
Çok fazla mı gördün bize yırtık donu söyle!
Bolluk olacak bekle, dedin, doğru mu söyle,
Hicran, yine hicran mı bu nutkun sonu söyle!

Yarışma Fıkraları

Şirinyer(İzmir)-352 Sok. No: 21, Kat-1 Hasan Yavuz yazıyor:

116 SIRA NUMARASI

Bir delikanlı, Brigitte Bardot'ya mektupla evlenme önerisinde bulunur. Hemen şu cevap gelir:

"İsteğiniz kabul edildi. Sıranızı bekleyiniz. Sıra numaranız: 8762. Not- Torpil sökmez!"

■

Kadıköy(İstanbul)-Otosan Otomobil San. A. Ş. Mühendis Hikmet Ersoy yazıyor:

117 ORUÇ BOZAN

Hoca bir gün camide nelerin oruç bozduğunu anlatırken dinleyicilerinden biri,

-Bir erkek karısını öperse orucu bozulur mu? diye sordu.

Hoca,

-O iş kaç yıllık evli olduğuna bakar, dedi, bir iki yıllık evliyse elbet bozulur. Yoook, benim gibi otuz yıllık evliyse, ne kadar uğraşsan yine de bozulmaz. Çünkü o zaman ha karını öpmüşsün, ha benim çarığı...

Afyon-Örnekevler No: 38, Behçetoğlu Muzaffer Görkten yazıyor:

118 GAZİ'NİN KEKLİĞİ

Otuz yıl önce Afyon'da ikinci Nasrettin Hoca denilen, medrese bitirmiş, uyanık bir Hasan Hoca yaşardı. Yürekli bir kişiydi. Yunan işgali sırasında, Yunanlılara hizmet edenlere açıkca hakaret eder, hiç bir şey yapamasa ev kapılarına işerdi. Bilerek adını deliye çıkarttığı için, birkaç kez Yunanlıların ölüm avından kurtulmuştu.

Bilindiği gibi, Cumhuriyetten sonra, yurttaşlardan, "mükellefiyet vergisi" diye yol parası alınırdı... Yol parasını veremeyenler de hapsedilirdi.

Yoksul bir adam olan Deli Hasan Hoca'yı da, yol parasını veremediği için, o zamanki hükümet binasının alt katındaki nezarethaneye attılar. Hasan Hoca, nezarethanenin demir parmaklıklarına tutunup durmadan ötmeye başladı.

-Ne yapıyorsun? diye soranlara,

-Ben, Gazi'nin kekliğiyim! derdi.

O kadar çok öttü ki keklik gibi,

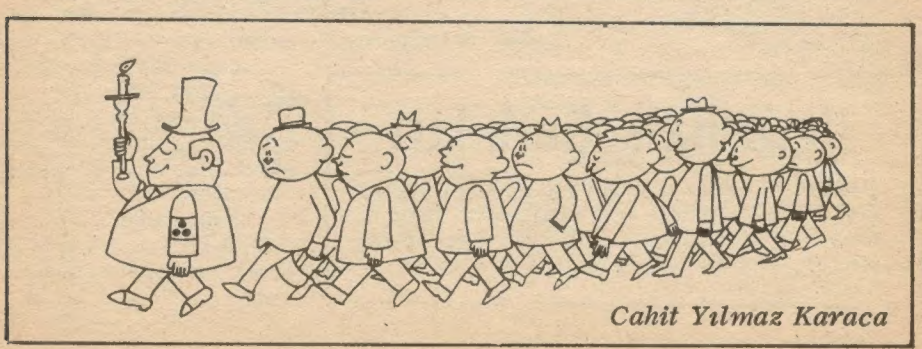

Cahit Yılmaz Karaca

sonunda salıverdiler. Polis,

-Hoca, sana üç gün mühlet, üç günde parayı bul, getir! deyince,

Hasan Hoca, yine keklik gibi kanat çırpıp öterek ordan uzaklaştı.

■

Basmahane(İzmir)- ESHOT Gnl. Md. Ks-5, O-508 Yaşar Ürük yazıyor:

119 GEREĞİNDEN ÇOK

İçkiden tatlı tatlı başı dönen erkek, genç kadınla geceleyin ay ışığı altında bahçede gezinirken, utana utana,

-Benimle evlenir misiniz? diye sordu.

Kadın,

-Memnuniyetle... dedi,

Çok uzun bir susmadan sonra dayanamayan kadın,

-Niçin sustun? Bişeyler söylesene... dedi.

Erkek,

-Sanırım, dedi, az önce gereğinden çok konuştum da...

■

Ankara-Gazios manpaşa Mah. Attar Sok. No:19/14 İbrahim Köran yazıyor:

120 BEKLİYORUM

O kasabada, tesadüfen aynı adı ve soyadı taşıyan ve akraba olmayan iki kişi yaşıyordu: biri imam, öbürü tüccardı. Tüccar olanı, mal almak için İstanbul'a gittiğinde imam olanı da ölmüştü.

İstanbul'daki tüccarın, yalnız kendi soyadıyla karısına yolladığı telgrafı postacı yanlışlıkla, iki gün önce ölmüş olan imamın karısına vermişti. İmamın karısı telgrafı okur okumaz bayıldı. Telgrafta şöyle yazıyordu:

"Yolculuğum rahat geçti. Burda çok sıcak var, yanıyorum. Sıkılıyorum. Acele gel, seni de bekliyorum"

*

DUYURU

Önce de ilân ettiğimiz üzere, yarışma için fıkra gönderme süresi son bulmuştur.

Kimi okurlarımız, çok bilinen ya da başka yerlerde yayınlanmış fıkraları yayınladığımız için, mektup yazarak yakınıyorlar. Bu okurlarımız haklıdırlar. Ancak bu, önüne geçilemez bir durumdur. Ortalama olarak, yüz mektup içinden ancak bir fıkra seçebiliyoruz. Bu, aşağı yukarı üç yüz fıkradan ancak biri yayınlanmaya değer görülüyor demektir. Bu denli ince elediğimiz halde, arada bir yayınlanmış ve bilinen fıkralar da gözden kaçıyor. Daha titiz davranırsak, yarışma için yayınlanacak fıkraların sayısı daha da azalacaktır.

Bizim dileğimiz, okurlarımızın en iyi fıkraları seçerek, yarışmanın birinci, ikinci ve üçüncüsünü belirtmeleridir.

Önce de ilân ettiğimiz üzere, yarışmanın birinci, ikinci ve üçüncüsünü okurlarımız seçeceklerdir. Birinciyi seçen, yani en çok okur oyu alacak fıkraya oy veren her okurumuza, çok değerli bir kitap armağan edilecektir. Onun için şimdiden en beğendiğiniz fıkraları işaret ediniz. Ayrıca ilân ettiğimiz zaman bunları bize mektupla bildireceksiniz.

*

MEZARTAŞI FATURASI

Hüseyin Korkmazgil

Kürk buldu külot bulamadı
Pasta buldu ekmek bulamadı
Gözü kör olsun böyle yaşamanın
Umduğunu bulamadı
Öyle seviyordu ki sevişmeyi
Altmış yıl yaşadı da Leylâ'nın kızı
Kimseye yâr olamadı

CİMRİNİN MEZAR TAŞI

Cimriliğiyle tanınmış zenginin mezartaşına, varisleri şu yazıyı kazdırdılar:

"Toplama ve çarpmayı çok iyi bilirdi, çıkarmayı hiç kullanmadı! Bölmeyi yapan varisleri."

NEDEN AĞLIYOR?

Bir koca, karısının mezar taşına şöyle yazdırmıştı:

"Gözyaşlarım seni bana geri veremez, işte bunun için ağlıyorum."

REKLAM

Paris'in çok bilinen mezarlığı Père Lachaise'de bir mezar taşında şu yazı kazılıydı:

"Burda mermerci Jean Faber'in karısı gömülüdür. Bu mezar taşını Jean Faber, karısına olan sevgisini ve büyük ustalığını göstermek için örnek olarak yaptı. Fiyatı 1200 Franktır."

İLÂN

Bir kadının, kocasının mezar taşı için yazdırdığı yazıt:

"Bates'in aziz hatırasına!

Kendisi 6 eylül 1954 de öldü. 24 yaşındaki dul karısı El Street'te oturmaktadır. İyi dikiş bilir, güzel yemek pişirir, usta ev kadınıdır. Bir erkeği mutlu edecek bütün nitelikleri vardır."

GEÇ ÖĞRENMİŞ

Bir mezar yazıtı:

"Burda, mayısın 21 inci günü, dilini artık ebediyen tutmasını öğrenen Ana Bela Yung yatmaktadır."

KRAL

Bir kralın mezar taşı için yazılmıştır:

"Kendi boynunu kesti bir gece sarayında,
Zaten ustalaşmıştı keserek halkının da."

DIRDIR

Eyüp Mezarlığında, bir mezar taşı yazıtı:

"Karı dırdırından ölen Halil Ağa..."

-Allo!.. Güzellik En stitüsü mü? Masaj için kuvvetli birini gönderir misiniz?

GİYİNİK AMA

New England mezarlığındaki bir mezar taşında şöyle yazılıdır:

"Burada, bütün elbiselerini giyinmiş, ama gideceği hiç bir yer olmayan bir insan yatıyor.

KÖRÜKÇÜ

Kasımpaşa mezarlığında bir mezar yazıtı:

"Ben de bir zamanlar Süleyman idim, Sanmayın ki Sultan Süleyman idim, Tersanede körükçü Süleyman idim."

EŞREF

Şair Eşref'in mezar taşında, kendi yazdığı şu dörtlük kazılıdır:

Kabrimi kimse ziyaret etmesin Allah için,
Gelmesin reddeylerim billâh öz kardaşımı,
Gözlerim ebnâ-yı âdemden o rütbe yıldı kim,
İstemem ben Fâtiha, tek çalmasınlar taşımı.

MEZARTAŞI YAZITLARI

Türkçesi : Ülkü Tamer

BİR CİMRİ İÇİN

Pek cimri bir adamdı,
Timmy Wyatt'dı adı.
Geceleyin öldü de,
Kahvaltıyı kurtardı.

BİR ÇOCUK İÇİN

Mâdem ölecektim,
Yaş daha iki...
Neden başlattılar
Bilmem ki?...

BİR YİĞİT İÇİN

Burda doğmuş yiğit,
Will Smith'dir adı,
Aynı yerde büyüdü,
Aynı yerde asıldı,

BİR KONDÜKTÖR İÇİN

Bu kötü toprakların
Üstünde temiz sesi
"Biletler..Tamam!. "deyip
Sonsuzca kesildi.

KARI - KOCA

Şu gördüğünüz taşın altında
Karımla ben yatıyoruz sırt sırta
Kıyamet günü gelince yatmaya
devam edeceğim
Eğer o kalkarsa...

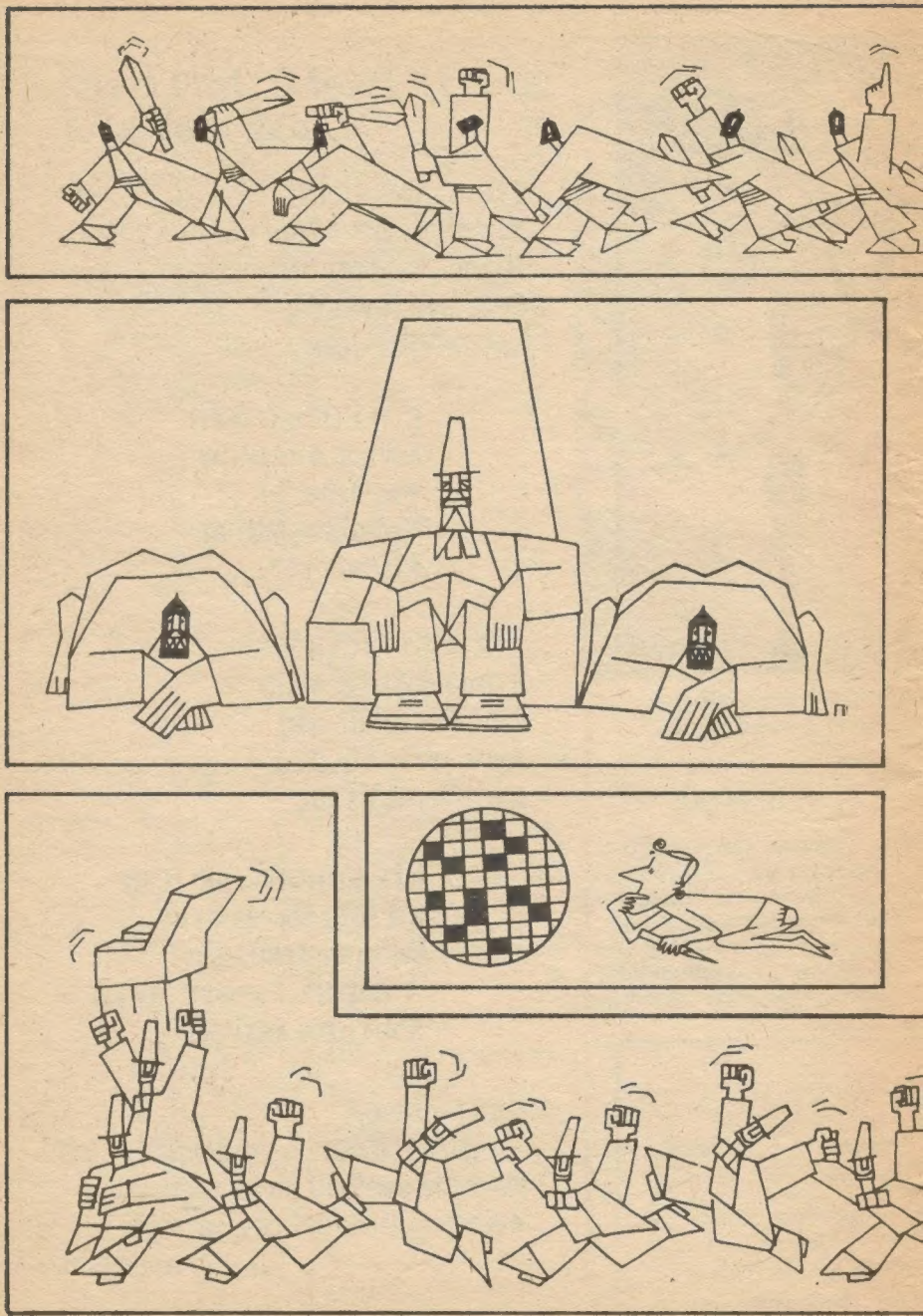

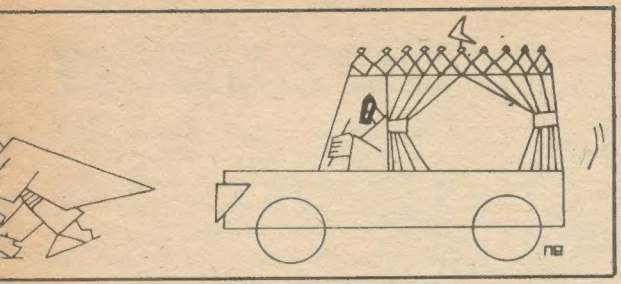

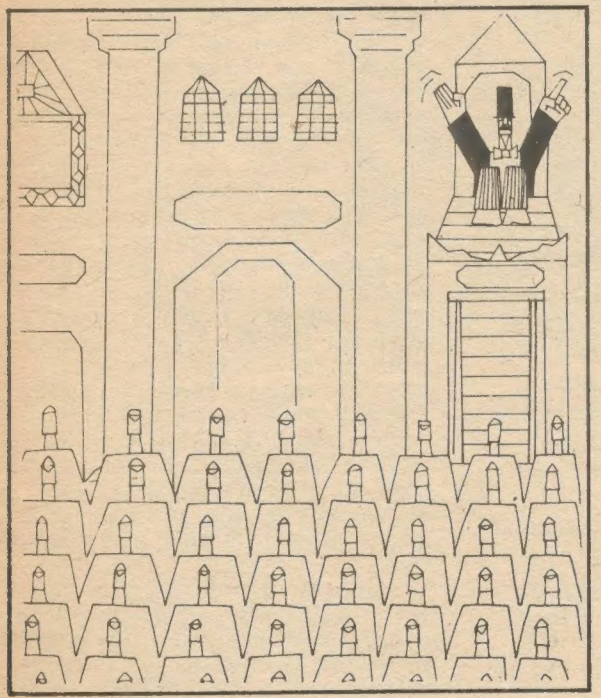

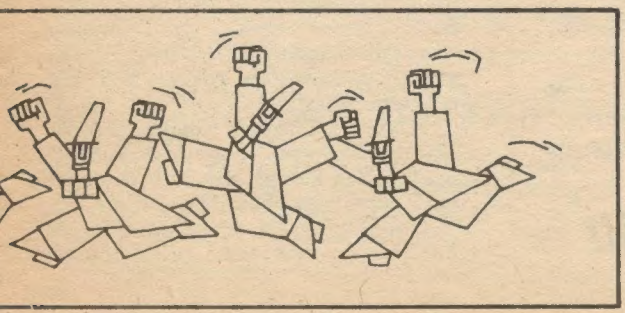

USTA ARMATÖRLER

Nezih Danyal

Karikatürlerini yayınladığımız Nezih Danyal'ın uğraşı grafikçiliktir. 1965'de Yeditepe yayınlarından karikatür albümü çıkmıştır.

Lâfın

"Hükümetler gibi kocalar da hiçbir zaman yanıldıklarını itiraf etmemelidirler."

- Balzac -

"Aşkın en amansız düşmanı yoksulluktur!"

-Servantes-

"Aşk mutluluğu, evlilikten sonra da sürdürülebilseydi, dünya cennet olurdu."

-J. J. Rousseau-

"Hükümetin başlıca görevi, halkın konuşmasına engel olmaktır."

-Attlee-

"Kadınların yaşamındaki dram şudur: Gençliklerinde sevgililerini sever, yaşlılıklarında kocalarını sevmek zorunda kalırlar."

-Oscar Wilde-

Kendini bilen bir kız, hiç bir zaman bir erkeğin arkasından koşmaz. Ama bir fare kapanı da hiç bir zaman bir farenin arkasından koşmaz.

-Pitigrilli-

Aşkın gözü kördür, ama kaynanalar o gözü açmazsa.

-Pitigrilli-

Cücüğü

Fakir Baykurt tan bir hikaye:

GÖZLEME

Tatlı yağ kokuları geliyordu. Sokakların havası kökten değişiyordu. Köyde birisi "Gözleme" yapıyordu, tamam! Töntön İboç'un burnu kokuyu ta korulardan aldı. Koru - lar nere, köy nere? Töntön İboç kokuyu aldığına göre birisi gözleme yapıyordu yüzde yüz.

Öğle geçip gideli çok oluyordu. Karnı acıktı Töntön'ün. Koruların arasında öküz güdüyordu. Üvey anası torbasına taş gibi bir bazlama katmıştı, kuruydu. Katığı yoktu. Dişi bile kesmiyordu. Dişi kesse yutup boğazından indiremiyordu. Bazlamanın biraz diş kesen yerinden iki dikim yedi, yutamadı, vaz geçti.

Yarın öte dünyada soracaktı o karıya. Öte dünyada değil. Bu dünyada. Büyüyünce. Büyümeyecek mi? Böyle mi kalacak? Ellerin anaları yumuşak bazlamalar katıyordu. Yumurtalar haşlayıp katıyordu. Peynir katanlar bile vardı. Dürünüp dürünüp yiyordu dölleri. İboç da yutkuna, yutkuna bakıyordu, onlar yerken. Ah, üvey ana değil miydi? Gözleme yapıp koyacak değildi ya torbasına!... Taş bazlamayla akşamı ettirecekti işte...

"Rüzgâr da inadına köyden esiyor!" dedi kendine. "Olanca kokuyu toplayıp burnuma getiriyor heralım! Ne de tatlı kokuyor, ne de nezzetli kokuyor, hele şuna! Mis gibi!.." Olmalıydı o gözlemelerden şimdi bir tanecik. Sıcak sıcak... Ama olmazdı "Anasını sattığımın yelleri, getirir, getirir de kokusunu getirir, alıp bir tanesini getirmez ki!.."

Çevirdi öküzleri Töntön. Ağır ağır köyden yana sürdü farkında olmadan. Yağ kokusu gittikçe dayanılmaz oluyordu. Öküzler yayılıyor mu, yayılmıyor mu, otlar iyi mi, değil mi, nereye geldi, nasıl geldi; bakma-

yordu. Bazen dikene basıyor, taşa basıyor, ayakları acıyor; aldırmıyordu.

Köyün kıyısına geldi farkına varmadan. "Yavu ayıp! " dedi kendine . Geri çevirdi öküzleri. "Erkenden götürüp ne yapacağım? İki saat da buna söylenir şimdi..." Çevirdi öküzleri geri. "Süreyim geri de biraz daha otlasınlar... İnsana bir de sümdük diyorlar. Gökgörmedik diyorlar. Ben sümdük değilim ki. Kimseden bir şey istemiyorum ki. Şimdiyece kimseden bir şey istemedim ki.."

Birden öküzleri bırakıp köye gitmeye karar verdiğini fark etti! Evet, karar vermiş, tatlı kokuların esip geldiği yöne doğru yürümüş - tü bile! Yok; gitmeyecekti, gitmek istemiyordu. Ama ayakları gidiyordu! Her adımda gözleme yapılan eve yaklaşıyordu. Kimbilir ne güzel yığmışlardı şimdi üst üste? Ah, kokusu bu kadar güzel olan ah...

Ama sümdük diyorlardı, sümdük diyorlardı. Kimin evdeydi acap ?... Sümdük diyorlardı. Çalıklardan başka kimde olacak? Sümdük diyorlardı. Belki Keşişlerdeydi. Sümdük diyorlardı. Belki de Gadın Hala gildeydi.. Sümdük diyorlardı. Ama istemiyordu. Kendileri verseler bile hemen, almayacaktı Töntön. Sümdük diyorlardı.

Üçünden birinde, yüzde yüz onlardan birinde yapılıyordu gözleme. Başka kim yapabilir? Bir sefer gözleme yapsan, bir çömlek yağ giderdi. Gözleme yaparken yağın yarısı uçardı. Bak şu kokuya Töntön!.. Şu kokuya bak havadaki! Baksana Töntön, baksana, baksana, baksana..

Baktı: Çalığın avrat, hayatın ocağına oturmuştu. Tekneyi tahtayı çatalına almıştı. Saçın başındaydı. Gözlemeleri sıcak sıcak birbiri üstüne yığmıştı. Ah yığmıştı sapsarı, kimi yerleri de kırmızı! Ah kimbilir ne lezzetliydi? Sümdük diyorlardı. Kendisi istemezdi ki, oradan, şöyle bir geçerdi. Çalığın avrat, "Gel Töntön, gel hele... Gelmezsen valla

küserim, bak... Gel, bak..." dese, gene varmazdı. Hemen varmazdı!.. Geçer giderdi. Dönerse epey geçtikten sonra, Çalğın avrat epey bağırdıktan sonra dönerdi. O da, darılmasın, gücenmesin diye dönerdi. Sümdük diyorlardı. Koskoca Çalığın avradıydı, geç dönerdi...

Yürürken gözlemelerden yana çok baktığını fark etti. Çok bakmıştı, utandı. Ya, işte Çalığın avrat fark etti! Başını çevirmeliydi hemen ileri. Ama çeviremedi. Çalığın avrat seslenirse, yürür geçerdi. " Cık!. " derdi. "Almam almam, istemem, sağol, ziyade olsun, almam..." derdi.

Ama Çalığın avrat gel demiyordu. Diyordu diliyle dişi arasından, bir şey ama, gel demiyordu, kimbilir ne diyordu! Evin avlu kapısını geçti, durulacak yeri geçti, geçip gitti, gel demedi Çalığın avrat! Gel Töntön gel halam.. demedi. Dedi bir şeyler ama, kimbilir ne dedi, gel demedi...

Evin avlusunu geçti, temelli geçti. İmmihan kayasının dibine vardı. Oturdu oraya. Oturup bakmaya başladı. Çalığın avrat ataşın annacın -

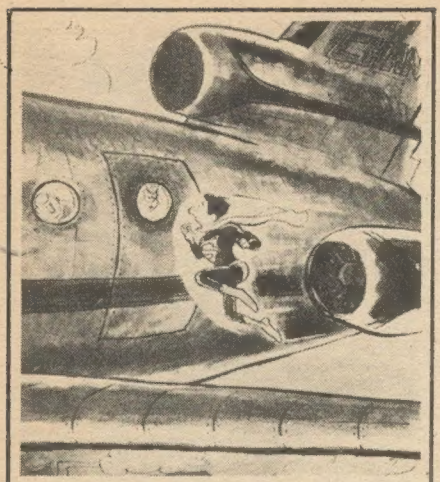

-Tuvalete girmeme müsaade eder misiniz?

da iyice yanmıştı. Yazmasını çözüp sarkıtmış, göğsünü bağrını açmıştı. Daha teknede hamuru vardı. Epeydir de yapıyordu, bitmiyordu.

Yarın, Çubuk'un perşembe pazarıydı. Kocasının bir dünya işi vardı kasabada. Sabah erken gidecekti. Taki beyi görecekti. Baki beyi görecekti. Taki bey de Baki bey de gözlemeyi çok severlermiş. Kocası onlara götürecekti. "Avrat üşenme, heç üşenme avrat! Üşenenin oğlu kızı olmaz! Üşenme de gözleme yap Yap da Taki beye, Baki beye götüreyim. Taki beyle Baki bey gözlemeyi öyle severler ki! Hem de yidirmiş oluruz gız! Yidirince daha fazla gayrat ederler gızz!.. Yiyen ağız udlu olur gız... Yidirmek iyidir gız ! .. Üşenme, yap gözlemeyi gız ! ... "

Çalığın avrat da yapıyordu. Sarı yağdan yapıyordu. Has yağdan yapıyordu. Köyün içini kokuya boğuyordu. Gelen giden bakıyordu. Baka baka geçip gidiyordu. "Utanmak arlanmak yok ki millette! Tatlı bir şey bişirme bu köyde! Gözleme filan yapma, Sümdüklenirler. Habire bakarlar. Utanıp sıkılmazlar. İsteyenler bile çıkar. Valla çıkar! Dilenci bunlar. Ha dilenci, ha bunlar, ne olacak! Çağırıp birine vereyim desen, arka arkaya ulanırlar... Hangi birine vereceksin? Dilenci bir iki değil ki... Kör değiller ya onlar da yapsınlar. Yağlan oluyor bu. Yağ da yoğurttan oluyor. Yoğurt sütten, süt koyundan, davardan... Kör değiller ya, mal davar edinsinler ... Bak şu benim halime, Taki beyle Baki beye gözleme yapacam deye yanıp duruyorum ataşın annacında! ... Malımız üremede, tarla tapan çoğalmada, emme bir de bize sorun nasıl çoğalıyor? Herif tanyerleri ışımadan, cavır müslüman seçilmeden, kalkacak da yola düşecek. Terleyip yorulacak, Çubuk'a varacak, Taki beyle Baki beyi görecek de gözlemeyi verecek... Ya, heç bunları düşünüyonuz mu a kör olasıcalar! Bir de gelir oraya immihan kayasının dibine oturursunuz! İtler pisiler gibi toplanırsınız kokuya. Ne farkınız var sizin itten pisiden a kör olasıcalar?..."

Tahtanın üstündeki hamuru açıp sermişti. Kaz tüyünü aldı, yağa daldırdı, aaa, aaa yağ tükenmişti ... "Anıı, yağ gine tükendi gördün mü? Dünyanın yağı gidiyor buna da, a gardeş! Tüh tüh tüh, birez daha sıdırayım bari!..." Saçtakini evirip çevirdi, pişirip ötekilerin üstüne koydu.

Kalktı usulca. Yağ tavasını alıp yürüdü usulca. Göveç, ambarın en serin yerindeydi. Ambarın kapağını kaldırdı usulca. Bacakaşından bıçağı aldı usulca. Girdi ambara usulca. "Lomudizmilerim de ne zızlıyor, a gardeş! " dedi. Bir koca topak kesti yağdan. Koydu tavaya usulca. Bir topak daha kesti. Onu da koydu usulca. "Yeter desem mi ? " diye sordu kendine. "Hadi birez daha alayım, epey hamur var daha.. " dedi. Bir topak daha kesti usulca. Sonra göveçin ağzını kapattı. Çıktı ambardan.

Daha kapının eşiğinde durakaldı.

Aaa, aaa, kapmış gidiyordu işte!.. Merdiveni takır tukur inmiş, avlu kapısına varmış gidiyordu işte. Uçar gibi gidiyordu işte! "Allah belânı versin Töntön, genç ölümünden git Töntön! Ensenden furul Töntön, kaçarken yıkıl Töntön! Gözel Allahım versin senin belânı Töntön. Ben ona güveniyom Töntön, hemi de verir işallah Töntön! "

Olan olmuştu. Acaba kaç tane alıp gitmişti? "Kör şeytanından bul işallah Töntön!.." Oturdu ocağın başına, yağı eritti. "Göz açıp yumanın içinde kapıp da kıçverdin hemen, kör ol işallah Töntön!" Oturdu teknenin başına, hamur tahtasını çatalına aldı. "Görgüsüz köy, n'olacak! Pisinin kulağı kadar görgü yok! Saçın üstündeki gözlemeyi çalıyorlar!"

Töntön, bir tek gözleme aşırmıştı. O da çok sıcaktı. Gözlemeyi o elinden bu eline, bu elinden o eline aktarıp durdu, yandı elleri. Yandı ama düşürmedi gözlemeyi. Atvermedi tozların toprakların içine. Bir koşuda koruya vardı. Koydu çayırların üstüne güzelce. Yanık ellerini üfledi oğuşturdu, öptü. Yanmıştı, ama varsın yansındı. Koca sabahtır kokusunu duyuyordu. Deli olacaktı. "Mıhsıçtı herifin avradı vermedi güzellikle, "Gel Töntön al bir tane, demedi... Ben de aşırdım, oh.."

Gözüyle öküzleri taradı harman yerinde. Epeyce uzaktaydılar. Batağın yakınında yaylıyorlardı. "İsterse batsınlar batağa, gözlemeyi yimeden kalkmam! " dedi. Aldı eline usulca. İkiye böldü. Azar azar yemeğe başladı. Ah ne tatlıydı! Ne tatlıydı. Kokusu o kadar güzel olanın kendi bu kadar tatlı olmuş çok muydu? Bitiverecek diye korka korka yedi. "Doymadım emme, çok datlıymış! " dedi. "Ben büyüdüğüm zaman bütün çocuklar gözleme yiyecek!.." dedi. "Ben böyüdüğüm zaman o Çalığın avrada gösterecem!..." dedi.

★

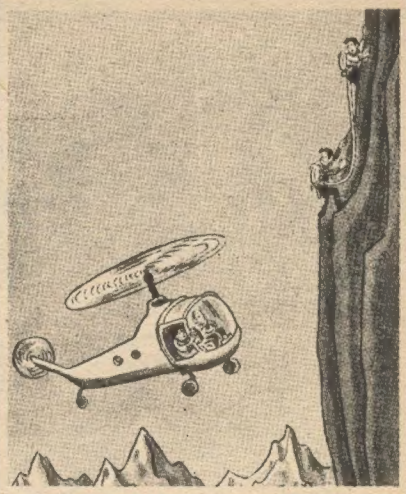

-Hay Allah ! Annem yine tavuk suyuna çorba getiriyor.

■

NE GÜZEL RENK

İç hastalıkları uzmanıyla güzel eşi balayı gezisindeydiler .. Kaldıkları dağ otelinde genç gelin, görüntünün güzelliğinden çoşup,

-Sevgilim, dedi, şu bulutların rengine bak, ne güzel, değil mi?

İç hastalıkları uzmanı hekim, güneşin batmakta olduğu dağlara doğru bakıp,

-Evet, dedi, özellikle şu en üstteki, sirozlu karaciğer renginde olanı..

ANNE !

Bir kirpi dünya gezisine çıkmıştı. Büyük bir çölde kaybolmuş, gece de bastırmıştı. Zavallı kirpi, gece karanlığında dikenli bir kaktüse çarpınca sevinçle bağırdı:

-Anneciğim, sen misin?